

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. / Republika Slovenija

(Sprawa C-215/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego – Dyrektywa 2003/98/WE – Artykuł 1 ust. 2 lit. c) tiret trzecie – Wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych – Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 – Informacje, które muszą zostać ujawnione przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne – Artykuł 432 ust. 2 – Wyjątki od obowiązku podawania do publicznej wiadomości – Informacje handlowe uznawane za zastrzeżone lub poufne – Stosowanie – Instytucja kredytowa należąca w większości do skarbu państwa – Uregulowania krajowe przewidujące publiczny charakter niektórych informacji handlowych posiadanych przez wspomniane instytucje

(2019/C 16/11)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Strona pozwana: Republika Slovenija

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. c) tiret trzecie dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego oraz art. 432 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do uregulowania krajowego, takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nakładającego na bank, który znajdował się pod dominującym wpływem podmiotu prawa publicznego, obowiązek ujawnienia danych dotyczących umów o usługi doradztwa, umów o usługi prawne, umów dotyczących praw autorskich i umów dotyczących praw własności intelektualnej, które zawarł on w okresie, w trakcie którego znajdował się pod owym dominującym wpływem, bez dopuszczenia jakiegokolwiek wyjątku z tytułu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa tego banku, a w związku z tym nie sprzeciwiają się one takiemu uregulowaniu krajowemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litwa) – UAB „Renerga” / AB „Energijos skirstymo operatorius”, AB „Lietuvos energijos gamyba”

(Sprawa C-238/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 3 ust. 2, 6 i 15 oraz art. 36 lit. f) – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Hipotetyczny charakter pytań prejudycjalnych – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

(2019/C 16/12)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus miesto apylinkės teismas